

ஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓஓகட்சியின் அரசியல் தலமைகைக் கழை உறுப்பினர் தோழர் ஆசாத் மற்றும் உத்தராஞ்சல் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பத்திரிகையாளர் ஹமேட் சந்திரபாண்டே ஆகியோரைச் சித்திரவதை செய்து சுட்டுக் கொன்றுவிட்டு, துப்பாக்கிச் சண்டையில் அவர்கள் கொல்லப்பட்டதாகக் கதையளந்திருக்கிறது ஆந்திர போலீஸ் சூ. மாவோயிஸ்டு அமைப்பின் முக்கியமான தலைவர் ஒருவரைக் கொன்றுவிட்ட மகிழ்ச்சியில் திளதை திருக்கின்றது காங்கிரஸ் அரசு.

உள்துறை அமைச்சர் ப.சிதம்பரம் அளித்த ஒப்புதலின் பேரில், மாவோயிஸ்டுகளுடன் ஒரு போர் நிறுத்தம் குறித்த பேச்சுவார்த்தையை சுவாமி அக்னிவேத் நடத்திக் கொண்டிருந்த சமீபத்தில் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது இந்தப் படுகொலை. போர் நிறுத்தம் தொடங்குவதற்கான தீயணைப்பு மட்டுமே முடிவு செய்யவேண்டியிருந்தது என்றும், அது தொடர்பான செய்தியை தோழர் ஆசாத் திடமிருந்து எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்த சமீபத்தில் தான் இந்தப் படுகொலை நடந்திருக்கிறது என்றும் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார் சுவாமி அக்னிவேத். ப.சிதம்பரத்தை நேரில் சந்தித்து, இந்தப் படுகொலை குறித்து நீதி விசாரணை நடத்தவேண்டும் என்று கோரியதற்கு, "அதுபற்றியெல்லாம் ஆந்திர அரசுதான் முடிவு செய்யவேண்டும்" என்று சிதம்பரம் மிக அலட்சியமாகப் பதிலளித்ததாகவும் கபி ரியிருக்கிறார் அக்னிவேத். "அன்று நான் வறோ சிதம்பரத்தைப் பார்த்தேன். அவரது தோரணையே பகமையாக இருந்தது. அவர் என்கண்ணைப் பார்த்துப் பேசுவதையே தவிர்த்தார். போர் நிறுத்தம் பற்றிய பேச்சே அவரிடமிருந்து வரவில்லை" என்று கபி ரியிருக்கிறார் அக்னிவேத்.

இம்மாதம் டெல்லியில் நடத்தப்பட்ட நக்சல் பாதிப்புக்குள்ளான மாநிலங்களைச் சேர்ந்த முதலமைச்சர்களின் மாநாடு, அக்னிவேதின் ஏமாற்றத்துக்கும் சிதம்பரத்தின் அணுகுமுறைக்கும் விளக்கமளிக்கின்றது. போலீஸ் நிலையங்கள் நவீனமயம், சல்வா ஜுடும் போன்ற சிறப்பு காவலர் படவிரிவாக்கம், துணை இராணுவத்துக்கு ஆளாடும்பு எனப் பலநூற்று கோடீ ரூபாயை ஒதுக்கீட்டில் உள்நாட்டுப் போர்க்கான திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நக்சல் எதிர்ப்புப் போர்க்கு மன்றி தியில் தயாராகுமாறு துருப்புகளுக்கு அறைகூவு விடுத்து திருக்கிறார் இராணுவ ஜனரல். விமான ஓடுபாதைகளும் தளங்களும் போர்க்கால வகைத்தில் தயாராகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இந்தப் பின்புலத்தில் தான், "72 மணிநேரத்துக்கு மாவோயிஸ்டுகள் தமது வன்முறையை நிறுத்தினால், பன்னாட்டு நிறுவனங்களிடம் போடப்பட்டிருக்கும் எல்லா ஒப்பந்தங்கள் குறித்தும் பகிரங்கமாக விவாதிக் கத தயாராக இருப்பதாக" கபி ரினார் சிதம்பரம். இந்தச் சுவடால் பேச்சும், சமாதானத் துறையும் அநீதியான இந்தப் போர்க்கெதிராகக் குரல் கொடுப்போரைத் திசை திரும்புவதற்கான சமீபச் சிசுகள் என்பது

வெட்ட வெளிச் சமாயிராக் கிறதும். முள்ளிவாக் காலில் முழுவீ ச்சிலான இறுதிப் போரான நடத் தவதற்கு சிங்கள இராணுவத் துடன் சேர்ந்து திட்டம் போட்டுவிட்டு, தமிழக மக்களை ஏப்பதற்காக, போர் நிறுத்தம் என்று தரே தலுக்கு முன் நாடகமாடினாரே சிதம்பரம், அதே நாடகம் தான்; அதே சிதம்பரம் தான்.

மத்திய இந்தியாவின் கனிமவளங்களை விழுங்குவதற்குப் பசித்த மிருகங்கள் போலக் காத் திருக்கின்றன பன்னாட்டு நிறுவனங்கள். எந்தக் காரணத்தாலும் கணநேரத் தாமதத்தைக் கட்டப் பொறுத்துக் கொள்ளவோ, ஒப்பந்தங்களாகக் களே விக் குள்ளாகும் மிகச் சிறிய ஆட்சேபங்களையும் சகித்துக் கொள்ளவோ அவர்கள் தயாரில்லை. மத்திய வனத்துறையின் ஆட்சேபங்களையே தடுக்கிக் குப்பையில் வீசிவிட்டு, போஸ்கோவாவுக்கு இடம் பிடித்துக் கொடுக்க ஒரிசா அரசாங்கம் நேரடியாகக் களத்தில் இறங்கியிருக்கிறது. "இத்தகைய அணுகுமுறை பழங்குடி மக்களை மனமலையும் மாவோயிஸ்டுகளின் பக்கம் தள்ளுவதற்கே வழிவகுக்கும்" என்று முன்னாள் இராணுவ அதிகாரிகள் பலர் விடும் கவலை தோந்த எச்சரிக்கையையோ, விட்டில் பிச்சிகளைப் போல மாவோயிஸ்டுகளின் தோட்டாகக் குப்பலியாகிவரும் துணை இராணுவப் படையினர் மத்தியில் பெருகிவரும் அதிருப்தியையோ கட்டக் காதில் போட்டுக் கொள்வதற்கு மனமோகன் அரசு தயாராக இல்லை.

மாவோயிஸ்டுகளை ஒழிப்பது என்ற ஆளும் வர்க்கத்தின் அரசியல் நோக்கம் மட்டுமே இந்தப் போரின் வகைத்ததைத் தீர்மானிக்கவில்லை. அரசியல் நிரப்பந்தங்கள், இராணுவத் தியான தோல்விகள், மக்களின் கோபம் போன்ற எல்லாக் காரணிகளையும் புறந்தள்ளிவிட்டு, போரான மலையும் முடிக் குமுன் தள்ளுமாறு பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் திட்டங்களும் இலாப இலக்கங்களும் அரசுதை தாக்கக் குச்சி போட்டுத் துரத்துகின்றன. தான் அணிந்திருக்கும் ஜனநாயக வள்ளுடை கோருகின்ற நாசிக் கு கருதி, அக்னிவகை போன்றோரின் முகத்தில் விழிக் கும் போது கட்டத் தனது சமாதான முகமட்டியையும், பச்சைச் சிரிப்பையும் பராமரிக்கப் பசிதம்பரத்தால் முடியவில்லை. "போலி மோதலா? நான் நீ தி விசாரணைக் குறித்துப் பரிசீலிக்கிறேன்" என்று ஒரு விளக்கணை பதிலை வண்ணைப் போலப் பசுவதற்குத் திரியாதவரல்ல சிதம்பரம். அத்தகைய ஜனநாயக சம்பிரதாயங்களின் காலம் முடிவுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதே உண்மை.

கதைச் செய்து, நீ திமன்றத்தில் விசாரித்து அதன் பின்னர்தான் தண்டிக்கவேண்டும் என்ற சட்டப்பிரவ வழிமுறையை, அரசியல் சட்டத்தையே மதிக் காத மாவோயிஸ்டுகள் விசயத்தில் எதற்காகப் பிரயோகிக்க வேண்டும்? அரசியல் சட்டத்தையே ஒப்புக் கொள்ளாதவனைச் சூட்டக் கொல்வதில் என்ன தவறு? என்று பகிரங்கமாக வாதிடுகிறார்கள் பல ஆளும் வர்க்க அறிவுஜீவிகள். "ஆயுதப் புரட்சியின் மட்டும் அரசுதை தடுக்கி எறிவதுதான் மாவோயிஸ்டுகளின் கொள்கை. சூரங்க ஒப்பந்தங்களான

ரத்து சயெ்துவிட்டாலும், அவர்கள் ஆயுதப்போராட்டத்தைக் கைவிடப் போவதில்லை. பிறகு ஒப்பந்தங்களைப் பற்றி ஏன் பச்சேவணேடும்? துப்பாக்கிதான் ஓரேதீர்வு" என்று சிதம்பரத்தின் உள்ளக் குரலை ஒலிக்கிறது பாரதிய ஜனதாக் கட்சி.

புதிய தாராளவாதக் கொள்கைகளை மூன்றளும் ஊடகங்கள் உருவாக்கிவரும் பொதுக் கருத்தும் இதுதான். தரேதல் புறக்கணிப்புப் பிரச்சாரத்தை அனுமதிக்கக் கூடாது, ஓட்டுப் போடாதவர்களுடைய உரிமையைப் பறிக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் திரிவிக் கப்பட்டு வந்த கருத்துகள் முற்றி, 'அரசியல் சட்டத்தை ஏற்க மறுப்பவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை மட்டுமல்ல, அவர்களது உயிர் வாழும் உரிமையையும் பறிக்கலாம்' என்று கனிந்திருக்கின்றன.

தமது வாழ்வாதாரங்கள் பறிக்கப்படுதலை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கும் பழங்குடி மக்களின் கருத்துரிமையை அங்கீகரிப்பதாக மிகுந்த பெருந்தன்மையுடன் கூறும் ஆளும் வர்க்கங்கள், தோழர் ஆசாத்தின் உயிர் வாழும் உரிமையை மீர்க்கமாக நிராகரிக்கின்றன. டாடாவும், மித்தலும், போஸ்கோவும் தண்டகாரணயாவில் கால வதை திருக்கவில்லையென்றாலும் இந்த அரசமைப்புக்கு எதிராக அவர் ஆயுதம் ஏந்தியிருப்பார் என்பதுதான் ஆசாத்தைக் கொல்வதற்கு ஆளும் வர்க்கம் கூறும் நியாயம். டாடாவும் மித்தலும் தண்டகாரணயாவிற்கு விஜயம் செய்வதற்கு முந்தயை பொற்காலத்திலும், ஆளும் வர்க்கங்களின் சூரண்டலைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்த அரசு அங்கம் முழுதும் ஆயுதம் தரித்துத்தான் நிற்கிறது என்ற உண்மையை ஆசாத்தை ஆயுதம் ஏந்தவதைப் புரட்சியின் நியாயம்.

எந்தப் 'புனிதமான' அரசியல் சட்டத்தின் பலிபீடத்தில் தோழர் ஆசாத்தின் உயிர் பறிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அந்தப் புனிதமான அரசியல் சட்டத்தின் மீது உலக வர்த்தகக் கழகமோ, ஓபாமாவோ, ரெட்டி சகோதரர்களோ, சல்வா ஜட்டமமோ, துணை இராணுவப் படகைகளோ சிறுநீர் கழிப்பதையும் காறி உமிழ்வதையும் இந்த அரசு பொருட்படுத்துவதில்லை. அவையெல்லாம் ஆளும் வர்க்கங்கள் தமது சோந்த நலனை ஈடேற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டு அரசியல் சட்டத்துக்கு இழக்க வேண்டியிருக்கும் தவிர்க்க முடியாத அவமதிப்புகள். இவையெல்லாம் மறுகாலனியாக்கப் புதுயுகத்துக்குப் பொருத்தமான புதிய பிச்சை முறைகளாகவோ அங்கீகரிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆனால், ஆசாத்தனது சோந்த நலன் எதையும் ஈடேற்றிக் கொள்வதற்காக ஆயுதம் ஏந்தவில்லை. ஓடுக்கப்பட்டும் வர்க்கங்களின் நலனுக்காக ஆயுதம் ஏந்தினார் என்பதுதான் அவரது தலக்கை விலை வகைக்கப்படுவதற்கான காரணம். மீறல் அல்ல பிரச்சினை. அந்த மீறல் யாருடைய நலனுக்கானது என்பதுதான் பிரச்சினை. இந்தப் போரின் பொருளை இப்படியும் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இது ஆளும் வர்க்கங்களின் நலனுக்காக அரசியல் சட்டத்தை மீறுபவர்க்கும், ஆளப்பட்டும் வர்க்கங்களின் நலனுக்காக அரசியல் சட்டத்தை

மீ றுவோருக் கும் இடையிலான போர்.

கடற்படையை ஒன்று போக, மற்றெல்லாப் படகைகளும் தண்டகாரணயாவசைச் சூற்றி விடிக் கம் அமதைத்துத் தாக்குதல் தொடுத்த போதிலும், ஒருங்கிணைந்த தலமையின் கீழ் இந்த ஆக்கிரமிப்புப் போரை நடத்த வேண்டிய அவசியம் கூறித்து இராணுவ மொழியில் உள்துறை அமைச்சர் அபிக்கடி உரையாற்றிய போதிலும், இதனை ஒரு 'உள்நாட்டுப் போர்' என்று அறிவிக் க முடியாமல் வல்லரசுப் பெருமிதம் டெல்லியதைத் தடுக்கிறது.

அன்று இந்திய சமஸ்தானங்களில் கிளர்ந்தெழுந்த உள்நாட்டுப் போர்களை ஒடுக்கி, மன்னர்களையப் பாதுகாப்பதற்காக 1939-இல் பிரிட்டிஷ் அரசு உருவாக்கிய மத்திய ரிசர்வ் போலீசுப் படையும், 1965-இல் இந்திய-பாக் போரை ஒட்டி 'எல்லாப் பகுதியில் வாழும் இந்திய மக்களையப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தில்' உருவாக்கப்பட்ட எல்லாப் பாதுகாப்புப் படையும் இன்று ஜார்கண்டிலும், சட்டீஸ்கரிலும் முகாமிட்டிருக்கின்றன. 60 ஆண்டுகளாக மணிப்பிரசுக் காவல் நிற்கிறது இந்திய இராணுவம். இந்திய இராணுவத்தின் 50% படகைகள் காஷ்மீரில் 'அமையியை' நிலைநாட்டிக் கொண்டு இருக்கின்றன. தற்போது, தண்டகாரணயாவசுக் கு இராணுவத்தை அனுப்புவதற்கு தளபதிகள் தயங்கக் காரணம் சோந்த நாட்டு மக்களுக்கு எதிராக இராணுவத்தை ஏவக் கட்டாது என்ற தரூம் சிந்தனையல்ல. இந்தியர்களிடமிருந்து இந்தியாவையப் பாதுகாப்பதற்கே மொத்த இராணுவத்தையும் இறக்கிவிட்டால், அந்நியர்களிடமிருந்து இந்திய எல்லைகளைப் பாதுகாக்க ஆளில்லை என்பதுதான் அந்தத் தளபதிகள் வளையப் படையாகக் கிறவிரும்பாத உண்மை. இப்படி இந்தியப் பேரரசின் 'எல்லை', அதன் இயற்பகுதியையே நெருங்கிவிட்டதென்ற உண்மையை ஒப்புக் கொள்வது வல்லரசுப் பெருமிதத்துக்கு வட்டை வதைத்து விடும்பொது, 'இது போர் அல்ல' என்று பம்மாதது செய்கிறார் சிதம்பரம்.

உண்மையிடமிருந்து தப்புவதற்கு சூயமோசடியைக் காட்டிலும் வீரியம் சிறிந்த மருந்துண்டா என்ன? கம்யூனிசம் தோற்றுவிட்டது என்பது முதலாளி வர்க்கத்தின் மட்டும் பிக்கை. அந்த நம்பிக்கை தன்கண்முன்னே பொத்துக் கொண்டு இருப்பதால், தன்னையும் தன் நம்பிக்கையையும் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொருட்டும், 'தோற்றுப்போன' கம்யூனிசத்தைத் தோற்கடிக்கத் தவிக் கிறது முதலாளி வர்க்கம். தான் மரணத்தின் முகத்தில் விழிப்பதைத் தவிரக் கும் பொருட்டும் புரட்சியைக் கொல்ல முன்கிறதும் ஆளும் வர்க்கம்.

அக்னிவேதின் கண்களையச் சந்திக்க முடியாமல் சிதம்பரம் முகம் திருப்பிக் கொள்ளக்

காரணம் அறம் வழுவிய குற்றவாணர்வோ, நடிப்புத் திறனின்மையோ அல்ல. மாயனறாலும் வெற்றிப் பெருமிதத்தை வரவழைத்துக் கொள்ள முடியாத அளவிற்கு சுவகளை சிதம்பரத்தின் முகத்தை ஆக்கிரமித்திருப்பதை நாடே பார்த்திருக்கும்போது, சிதம்பரம் மட்டும் பார்த்திருக்க மாட்டாரா என?

எனினும், உண்மை வேறுவிதமாக இருக்கவேண்டும் என்றே சிதம்பரம் விரும்புகிறார். ஆளும் வர்க்கங்களும் அவ்வாறே விரும்புகின்றன. 20 ஆண்டுகள் போர் நடத்தி இலட்சம் பேரைக் காவு கொடுத்த பின்னரும், காஷ்மீர் மக்களின் விடுதலை உணர்வுக்குக் காரணம் பாகிஸ்தானின் துண்டிப்புத் தான் என்று தீர்க்கமாக நம்புகிறது இந்திய ஆளும் வர்க்கம். கிராமங்களை எரித்து, நிலங்களைப் பிடிங்கி, பெண்களை வல்லுறவுக்கு ஆளாக்கி, இளைஞர்களைப் பிடித்துச் சினை, விலங்குகளினும் கீழாக அமெரிக்கப் பழங்குடிகளை வட்டையாடிய ஐரோப்பியக் காலனியாதிக் கவாதிகள், அம்மக்களின் உள்ளங்களைக் கொள்ளை கொள்ள முடியும் என்று ஒருபோதும் நம்பவில்லை. ஆனால், சிவவிந்திய மக்களை வட்டையாடிய ஐரோப்பியர்களைப் போலவே, பழங்குடி மக்களை வட்டையாடும் இந்திய ஆளும் வர்க்கமோ, மாவோயிஸ்டுகளை அகற்றிவிட்டால், தங்களது வளர்ச்சித் திட்டத்தால் பழங்குடி மக்களை வளத்து விட முடியும் என்று நம்புகிறது.

அதனால்தான் தோழர் ஆசாதின் தலக்கை, கணபதியின் தலக்கை விலை. தலக்கைகளைக் கிள்ளும் கலையில் திறந்த இச்சுரலே கொலைப்படாத தலைவர்களைத் தருவித்து நக்சல் எதிர்ப்புப் படையினருக்குப் பயிற்சி. கிளியோபாட் ராவின் மிகக் கூதான சாமராசியத்தின் எதிர்காலத்ததைத் தீர்மானித்ததென்று கருதும் ஆவமுறான வரலாற்றின் குப்பைக் குப்பை போவிட்டது உண்மையேனினும், வரலாற்றின் குப்பைத் தொட்டிக் குச்சிலெலக் காத்திருக்கும் வர்க்கங்களும், அவற்றுக்குத் தலமை தாங்கும் அறிவாளிகளும் அந்த முறையில் சிந்திக்கும் படியே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திரா, ராஜீவ், சோனியா, ராகுல் என்று தங்களது கட்சியின் உயர்வாழ்வாக்கே தலக்கை நம்பியிருக்கும் கும்பல், 'தலக்கைகளைக் கிள்ளிவிட்டால் புரட்சி அழிந்துவிடும்' என்று சிந்திப்பதில் வியப்பதேமில்லை. முன்னர் ஆசாத் என்பதை ஒரு பெயர்ச் சீர்தொலைக்க கருதித்தான் பிரிட்டிஷ் சாமராசியவாதிகள் அவரைப் படுக்கொலை செய்தனர். பின்னர் தலிங்கானா முதல் நக்சல்பாரி வரை தசேமெங்கும் முளையைத் துரட்சிகளின் தலக்கைகளைக் கிள்ளிக் கிள்ளிகை ஓய்ந்த பின்னரும் 'ஆசாத் என்பது வினாச்சீர்தொலை' என்ற உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முறுக்கிறது ஆளும் வர்க்கம்.

'தலக்கைகளைக் கிள்ளினால் புரட்சியைத் தடுத்துவிடலாம்' என்ற தத்துவத்தின்படி,

Written by தமிழ்நாடு கம்

Thursday, 12 August 2010 19:52 -

புரட்சியின் தலையைப் பிடிப்பதற்குத் 'தடேதல் வடேட்டை' நடத்திக்
கொண்டிருக்கின்றன சிதம்பரத்தின் படகைகள். 'ஆசாத்' தின் உயிர் தலையில் இல்லலை
என்ற ஞானம் தமது தலகைகள் உருளும் தருணத்தில் தான் அவர்களது மண்டகைக் குள்
பளிச்சிடும் போலும். அப்படியொரு தருணம் வரமாட்டாது என்ற நம்பிக்கையில்
அவர்கள் வாழட்டும். அந்தத் தருணத்தை நாம் வரவழைப்போம்.
வீ ரவணகம், ததோழர் ஆசாத்!

-மருதயைன்.